

holder enkelte særregler, bl.a. en række særregler i § 75 om underskudsoverførsel mellem den efterlevende ægtefælle og det uskiftede bo under skifte. En nærmere beskrivelse af de gældende regler findes i bemærkningerne til § 1, nr. 65 (dødsboskattelovens § 75).

Reglerne er oprindelig tilblevet af hensyn til, at den efterlevende ægtefælle ikke ved at kræve skifte af det uskiftede bo skal gå glip af en mulighed for at udnytte eget underskud. I dag må behovet for en sådan regel anses for væsentligt formindsket siden indførelsen af regelsættet, idet personer i dag har ubegrænset adgang til at fremføre underskud. Regelsættet medfører endvidere, at det eneste der normalt skal beskattes i boet, er eventuelle avancer i forbindelse med udlodning af aktiver til andre arvinger. Har den efterlevende ægtefælle underskud, kan den samlede effekt således blive, at den efterlevende ægtefælle kan overføre sit underskud til boet og få underskuddet kapitaliseret og udbetalt. Skiftet stiller dermed den efterlevende ægtefælle bedre end enhver anden person med underskud i skattepligtig indkomst. Personer, der ikke sidder i uskiftet bo, kan ikke få deres underskud kapitaliseret, men må fremføre underskuddet til senere indkomstår eller eventuelt overføre det til en ægtefælle.

Henset til de lempede vilkår for fremførsel af underskud i personers skattepligtige indkomst sammenlignet med 1997 findes det ikke rimeligt at opretholde det i øvrigt meget komplicerede regelsæt om underskudsoverførsel i dødsboskattelovens § 75. Det foreslås derfor, at der ikke længere skal være adgang til at overføre underskud mellem boet og den efterlevende ægtefælle overhovedet. Det svarer til de regler, der gælder ved et almindeligt umiddelbart skifte af et dødsbo, hvor der er en efterlevende ægtefælle, jf. dødsboskattelovens § 50. Udviser bobeskatningsindkomsten underskud, skal dette underskud kunne kapitaliseres og udbetales efter samme regler, som gælder, når bobeskatningsindkomsten i et almindeligt umiddelbart skiftet bo udviser underskud, det vil sige efter reglerne i dødsboskattelovens § 31. Det må anses for unødvendigt først at søge underskuddet overført til den efterlevende ægtefælle gennem de administrativt komplicerede regler i den nuværende § 75, stk. 3.

For en nærmere redegørelse for de gældende regler og forslagets indhold henvises til § 1, nr. 65 (dødsboskattelovens § 75), og bemærkningerne dertil.

3.16.6. Underskudsoverførsel fra længstlevende til førstafdøde ved uskiftet bo

Dødsboskattelovens § 59, stk. 5, om den efterlevende ægtefælles skattemæssige forhold ved uskiftet bo m.v. indeholder efter gældende ret en bestemmelse

om, at den førstafdødes underskud i dødsåret og årene forud for dødsåret kan overføres til fradrag hos den efterlevende ægtefælle efter de regler, der ville have været gældende for førstafdøde.

Der findes ingen tilsvarende lovregel om, at underskud hos den efterlevende ægtefælle i førstafdødes dødsår og årene forud herfor kan overføres til den skatteberegning, der foretages for førstafdøde vedrørende dødsåret (mellemprioriteten) efter dødsboskattelovens § 63, stk. 1, 1. pkt. Der er imidlertid fast administrativ praksis for, at sådan underskudsoverførsel kan ske, idet personskattelovens § 13, stk. 2 og 4, og virksomhedsskattelovens § 13 anvendes analogt.

Det foreslås, at der indsættes lovhjemmel for denne underskudsoverførsel fra længstlevende til den indkomstopgørelse, der foretages for førstafdøde i dødsåret. Forslaget udgør en kodificering af gældende administrativ praksis.

Der henvises til § 1, nr. 55 (dødsboskattelovens § 62, stk. 2-5), og bemærkningerne dertil (ad det nye stk. 6).

3.16.7. Særlig definition af dødsåret ved bagudforskudt indkomstår og uskiftet bo

Efter gældende ret er dødsåret i dødsboskatteloven defineret som det indkomstår, hvor dødsfaldet er sket. Hvis afdøde havde bagudforskudt indkomstår, dvs. at indkomståret udløber inden udløbet af det kalenderår, som det træder i stedet for, gælder der dog en særregel, jf. dødsboskattelovens § 96, stk. 2, 2. pkt. Særreglen gælder kun, hvis dødsfaldet er sket efter udløbet af det bagudgående indkomstår, men inden udløbet af det pågældende kalenderår. I disse tilfælde er dødsåret defineret som det senest afsluttede forskudte indkomstår med tillæg af perioden frem til dødsdagen.

Denne definition harmonerer ikke med en praksis, der er videreført fra tiden før dødsboskatteloven for så vidt angår uskiftede boer. Det har her været praksis, at der blev lavet en delårsopgørelse for den førstafdøde ægtefælle alene omfattende mellemprioriteten, dvs. perioden fra afslutningen af seneste indkomstår frem til dødsdagen (dvs. den periode, som dødsboskattelovens § 96, stk. 3, definerer som mellemprioriteten). Denne praksis er videreført efter dødsboskatteloven og er senest lagt til grund af Landsskatteretten i en afgørelse offentliggjort i SKM2007.287.LSR.

Den pågældende praksis indebærer, at det ikke er nødvendigt at genoptage et bagudforskudt indkomstår, der er afsluttet før dødsfaldet, hvilket må anses for hensigtsmæssigt. Der foreslås derfor indført en særlig definition, der sikrer, at mellemprioriteten og dødsåret er sammenfaldende i de tilfælde, hvor afdøde